

TÁJÉKOZTATÓ

A KÉZIRATOKRÓL

AZ

ORBIS LITTERARUM

CÍMŰ

VILÁGIRODALMI SOROZAT

SZERZŐINEK

Összeállította:

Abádi Nagy Zoltán

A szöveg véglegesítésében közreműködött

Gorilovics Tivadar és Takács László

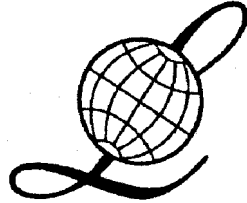

Debrecen, 1996 (átnézett változat: 2009)

A sorozat neve

„ORBIS LITTERARUM”

A sorozat emblémája

A sorozat mottója

„Hogy nő egészé ennyi részlet,
Egymásra hat s egymásban éled!”
(Goethe: Faust)

A sorozatot szerkesztik

Gorilovics Tivadar
DE, Francia Tanszék
Bényei Tamás
DE, Angol Irodalmi Tanszék

Alapító szerkesztők: Abádi Nagy Zoltán és Gorilovics Tivadar

A sorozat célja, jellege, általános követelmények

A Kossuth Egyetemi Kiadó magyar Nyelvű világirodalmi sorozatának célja a klasszikus (görög-latin) és a modern irodalmi kutatások eredményeit tartalmazó legszínvonalasabb irodalomtudományi monográfiák, illetve tematikailag egységes kötetek megjelentetése, s ezzel a szerzők számára a szakmai-tudományos nyilvánosság megteremtése.

A kutatás szabadságának elvéből következően a tárgyválasztás szempontjai és az alkalmazott elemzési-értelmezési módszerek tekintetében előzetes megkötések nincsenek. A választott téma tudományos jelentősége, a feldolgozás módszertani megalapozottsága azonban természetszerűleg fontos ismérve lesz a kiadásra benyújtott kéziratok elfogadásának, miként az is, hogy ezek a munkák megfelelnek-e a tudományos értekező prózával szemben támasztható nyelvi és stiláris követelményeknek, úgyszintén a sorozat formai előírásainak. Utóbbiakat a sorozat szerzőinek szóló jelen „Tájékoztató” tartalmazza.

A sorozatszerkesztők folyamatosan várják azok jelentkezését, akik kész kézirattal rendelkeznek, vagy készülő munkán dolgoznak. A jelentkezés írásban történik: a szerző nevének, munkahelyének, a kész vagy tervezett kötet címének megadásával, 20-25 soros rezümével, valamint annak megjelölésével, hogy elkészült vagy készülő munkáról van-e szó (utóbbi esetben várhatóan mikor lesz a tanulmány benyújtható állapotban.)

TARTALOM

- A. A kézirat nyelve, formája
 - A.I. A kézirat nyelve
 - A.II. A kézirat terjedelme
 - A.III. A kézirat részei
 - A.IV. A kézirat benyújtása
- B. A helyesírás
 - B.I. Magyar szavak, magyar szöveg esetében
 - B.II. Idegen szavak, idegen nyelvű szöveg
- C. Szövegtechnikai tudnivalók
 - C.I. A tulajdonnevek használata
 - C.II. A műcímek írásmódja
 - C.III. Az idézetek (általános technikai kérdések)
 - C.IV. Az idézet nyelve (az eredeti, a műfordítás, a szerzői fordítás kérdése)
- D. A jegyzetapparátus
 - D.I. A jegyzetekről általában
 - D.II. A jegyzetek fajtái
 - D.III. A zárójeles hivatkozási rendszer
- E. Az irodalomjegyzék
 - E.I. Az irodalomjegyzék szerepe, fajtái
 - E.II. Az irodalomjegyzék elhelyezése
 - E.III. Amit az irodalomjegyzék tartalmaz
- F. A név- és tárgymutató
- G. Az idegen nyelvű rezümé
- H. Amit a kiadó vállal
 - H.I. Szerződések
 - H.II. Műszaki kérdések
 - H.III. Nyomda, terjesztés
 - H.IV. A kiadás költségei
- J. Szerzői jogi vonatkozások
 - J.I. A közreműködők feltüntetése
 - J.II. Közlési engedély

Tárgymutató

A sorozat egységességének elvétől vezéreltetve és a kéziratok zavartalan nyomdai átfutása, valamint a megjelentetési költségek csökkentése érdekében, csak olyan kéziratokat fogadunk el, amelyek a jelen *Tájékoztatóban* foglalt követelményeknek megfelelnek.

A Tájékoztató elsősorban az MLA és az Akadémiai Kiadó szabványára támaszkodik, miközben feltétlenül igazodik a magyar helyesírási szabályzathoz, és, lehetőség szerint, az egységesnek korántsem mondható általános hazai gyakorlathoz.

A. A KÉZIRAT NYELVE, FORMÁJA

A.I. A KÉZIRAT NYELVE

A.I. A sorozat kizárólag magyar nyelvű.

A.II. A KÉZIRAT TERJEDELME

A. II. Lehetőleg 12-13 szerzői ív. (A szerzői ív 40 000 leütésnek felel meg, ahol a szóközök is leütésnek számítanak.)

A.III. A KÉZIRAT RÉSZEI

A.III.1. A címloldal tartalmazza a szerző(k) teljes nevét, több szerző esetén a feltüntetés végleges sorrendjében; a könyv teljes címét (és esetleges alcímét).

A.III.2. Ha van ajánlás, az közvetlenül a címloldalt követi.

A.III.3. A főszöveg főcímeikkel és alcímekkel logikusan és világosan tagolt legyen.

A.III.4. A tartalomjegyzék a könyv elején áll, a címloldalt (és az esetleges ajánlást) követően. A tartalomjegyzékből világosan tűnjék ki a fejezetcímek és alcímek egymáshoz való viszonya. A fejezetcímeknek és alcímeknek azonosaknak kell lenniük a szövegben szereplőkkel.

A.III.5.a. A címhierarchia érzékeltetésére a szerző — sem a szövegben, sem a tartalomjegyzékben — *tipográfiai megoldásokat, kiemeléseket ne alkalmazzon*, ezeket a tördelés folyamán a kiadó végzi el. A címsorok egymáshoz való viszonyát viszont jeleznie kell a tördelőnek. A szerző ezért, a lemezzel egyidejűleg átadott kinyomtatott példányokon jelöli a címfokozatot a cím után kézzel beírt zárójeles számokkal vagy betűkkel, így adva meg a címek rangsorát. (Pl. 1., 2., 3. stb. rangsorú cím, vagy a., b., c. jelű cím. Ebből az 1. illetve a. jelű cím a főcím, a többi különböző fokozatú alcím.) Színes ceruzás címaláhúzást is alkalmazhatunk, pl.: az 1-es jelű cím piros, a 2. jelű zöld, a 3. jelű fekete stb. Ezek a megoldások csak abban az esetben szükségesek, ha a műben több cím és alcím viszonyát kívánjuk érzékeltetni.

A.III.5.b. A címek és alcímek a bal margó mellé rendezendők. Elrendezésük a műszaki szerkesztő dolga.

A.III.6. A főszövegre, a jegyzetekre, az irodalomjegyzékre, a névmutatóra és az idegen nyelvű rezümére vonatkozó előírásokat alább külön részletezzük.

A.III.7. A kézirat a fentiekén kívül elő-, utószót, bevezetést, rövidítésjegyzéket, mutatókat, táblázatokat, ábrákat, fekete-fehér képeket, mellékleteket, kiegészítő jegyzékeket, függelékét és ábra- valamint képaláírásokat tartalmazhat.

A.III.7.a. A rövidítésjegyzék a kéziratban használt valamennyi intézmény, szakkifejezés, az irodalomjegyzék által nem egyértelműsíthető címrövidítés (pl. betűszavakként rövidített címek), stb. rövidített alakjának feloldását tartalmazza .

A.III.7.b. Függelékbe a főszöveghez harmonikusan nem kapcsolódó, de a jobb megértéshez elengedhetetlen anyagok tartoznak.

A.III.7.c. Az illusztrációs anyaggal kapcsolatos technikai kérdésekben a kiadó műszaki szerkesztője áll a szerző rendelkezésére.

A. IV. A KÉZIRAT BENYÚJTÁSA

A.IV.1. A elektronikusan nyújtandó be, három kinyomtatott példánnyal együtt.

A.IV.2. Csak gondosan szerkesztett és javított szöveget fogadunk el.

A.IV.3. A kéziratot a sorozatszerkesztőkhöz kell benyújtani, akik a szaklektornak, illetve felelős kötet szerkesztőnek való kiadhatóságról lehetőség szerint két hónapon belül döntenek.

B. A HELYESÍRÁS

B.I. MAGYAR SZAVAK, MAGYAR SZÖVEG ESETÉBEN

B.I.1. A szavak, írásjelek, idézőjelek, rövidítések, a kis és a nagy kezdőbetűk, az idegen szavak és tulajdonnevek, az egybeírás és különírás tekintetében *A magyar helyesírás szabályai* mindenkor legújabb kiadásában foglaltakat kell alkalmazni.

B.I.2. Esetleges régebbi magyar szövegek, tájszók, szakkifejezések betűhív közlése megkövetelheti a jelenlegi helyesírási szabályoktól való eltérést.

B.I.3. Mivel sokszor tapasztalunk zűrzavart a zárójelek használatában, ki kell térnünk arra, hogy a per-jel (/) NEM használható zárójelként. A zárójel mindig kerek: (...). A zárójelen BELÜLI zárójel szögletes: (... [...] ...).

B.II. IDEGEN SZAVAK, IDEGEN NYELVŰ SZÖVEG

B. II.1. A magyar nyelvben használatos, de idegennek érzett szavakra és kifejezésekre vonatkozó az *Idegen szavak és kifejezések kézisótárának* 2002-es megújított kiadása, illetve annak mindenkor legújabb kiadása az irányadó.

B.II.2. Idegen nyelvű szövegrészeknél az illető nyelv vonatkozó szabályai érvényesek.

C. SZÖVEGTECHNIKAI TUDNIVALÓK

C.I. A TULAJDONNEVEK HASZNÁLATA

C.I.1. Első előforduláskor a szerzők, kritikusok teljes neve kiírandó (kivételt képez a közismert nagyságok, igazi hírességek neve: pl. Goethe, Mozart, Shakespeare, Voltaire).

C.I.2. A további előfordulás(ok)kor elégséges a vezetéknev használata. Kivételt képez, ha azonos nevű személyek neve forog a kéziratban, és a keresztnév is végig szükséges a megkülönböztetéshez.

C.I.3. Személyek (nemesi stb.) címét, rangját elég az első előforduláskor feltüntetni – itt is csak akkor, ha az adott nyelvben és kultúrában illetve adott személy esetében ez így szokás. A név további előfordulásakor rangot, címet nem tüntetünk fel.

C.II. A MŰCÍMEK ÍRÁSMÓDJA

C.II.1. Magyarul megjelent művek esetében a magyar címet kell használni. Első előforduláskor megadandó mellette zárójelben a mű eredeti címe.

C.II.2. Azon művek esetében, amelyek magyarul nem jelentek meg, az eredeti cím használandó. Első előforduláskor megadandó mellette zárójelben és azon belül idézőjelben a cím fordítása. (Az idézőjel arra utal, hogy ilyen címmel a mű soha nem jelent meg nyomtatásban.)

C.II.3. Hosszú, nehézkes címeket első előforduláskor adunk meg teljes változatban. A továbbiakban valamilyen bevett vagy nyilvánvaló, kínálkozó módon rövidíthetők. (a *Huckleberry Finn kalandjai* lehet *Huckleberry Finn* vagy — az angolszász irodalomtudományban bevett módon — *Huck Finn*).

C.II.4. A viszonylag általános hazai gyakorlattal ellentétben (mely minden címet kurzivál) tipográfiailag is különböztessük meg a címeket. Dőlt betűvel csak az önállóan megjelent kötetek (regény, kisregény, monográfia, esszé- vagy tanulmánykötet, verseskötet, kötetnyi költemény stb.), a drámák szerepeljenek (utóbbiak akkor is, ha nem alkotnak önálló kötetet), valamint újságok, folyóiratok, operák, más zeneművek, képzőművészeti alkotások és filmek címei.

C.II.5. Kurzivált címen belül a kötet cím — pl. monográfia címében a regénycím — antikva (álló betű).

C.II.6. Idézőjelbe kerül a következők címe: könyvfejezet, novella, esszé, tanulmány, pamflet, vers, kéziratot kötet (pl. kiadatlan disszertáció), dal, előadás, beszéd; és idézőjeles a címfordítás.

C.III. AZ IDÉZETEK

(ÁLTALÁNOS TECHNIKAI KÉRDÉSEK)

C.III.1. Idézeteket mértéktartóan használjunk. Kerülendők az indokolatlanul sűrű és hosszú, úgyszintén az irreleváns idézetek.

C.III.2. Számos szövegszerkesztő programban az automatikusan használt idézőjel nem magyar rendszerű, vagyis nem alsó idézőjellel kezdődik és felsővel végződik („...”), hiszen a nyitó és a záró idézőjel egyaránt felül van (“...”). Külön figyelmet kell fordítani arra, hogy az idézőjelek, a magyar használatnak megfelelően, alul nyissanak és felül zárjanak. Ilyenkor az idézetet záró felső idézőjel helyett is be kell hívni az alsó idézőjelnek megfelelő karaktert, mert az idézet mindkét végéhez a szövegszerkesztőkben eleve adott fenti idézőjel (’...’) NEM párja a számkombinációval behívható alsó idézőjelnek. Az alsó és a neki megfelelő felső idézőjel mindegyik szövegszerkesztővel behívható (a Windowsban a „Symbols [Normal text]”-ből választható ki), illetve, az egyszerűen kezelhetőség kedvéért, valamilyen ALT billentyűkombinációhoz hozzárendelhető. Az így írt szöveg konvertálás esetén megtartja ezeket az idézőjeleket.

C.III.3. Idézőjelen belüli idézet esetén a közönséges (álló) idézőjelen belül fekvő idézőjelet használunk („... » ...« ...”).

C.III.4. Idézetben belüli logikai kiemelésre szolgáló kurziválás esetén csak a tanulmány szerzőjének kiemelése jelölendő, az idézet után, zárójelben (hivatkozás esetén a lapszám után, vesszővel elválasztva), a tanulmány szerzőjének nevéből a kezdőbetűket megadva így: ...” (XY kiemelése); vagy: ...” (Twain 24, XY kiemelése).

C.III.5. Az idézeteket a magyar helyesírásnak megfelelő írásjelezéssel illesztjük saját mondatunkba.

C.III.6. Ha mindössze egyetlen szót vagy kifejezést idézünk, a kihagyás ténye egyértelmű, jelölése szükségtelen.

C.III.7. Ha idézett mondat(ok)ból marad ki valami, a kihagyást szögletes zárójelbe tett három ponttal jelöljük: [...].

C.III.8. Verssorokra is a C.III.6-7. előírásai vonatkoznak, azzal a kiegészítéssel, hogy a kiemelt, háromnál több soros versidézetben (ld. C.III.9.) egy teljes sor vagy annál hosszabb rész kihagyását egy teljes sor kipontozásával jelöljük.

C.III.9. Folyamatosan beljebb kezdődő sorokkal a szövegből idézetet kiemelni csak a négy prózai vagy három verssört meghaladó idézetek esetében lehet. Idézőjelet ilyenkor nem használunk. Az így kiemelt *prózai* sorok egységesen két tabulátorral (tíz betűhellyel) beljebb kezdődnek. Harmadik tabulátoros, új bekezdést jelölő beljebb kezdésre csak akkor van szükség, ha a szövegből folyamatosan kiemelt hosszabb idézet új bekezdés(eke)t tartalmaz.

C.III.10. A kiemelt verssorok, versek a bal margó mellé rendezendők. Tengelybe állításukat a kiadói műszaki szerkesztő fogja elvégezni.

C.III.11. A szövegen belül idézett verssorokat ferde vonal választja el egymástól, mindkét oldalán betűközzel („... / ...”).

C.III.12. Drámából idézett dialógusoknál is két tabulátoros a bekezdés. A beszélők nevét nagy kezdőbetűvel írjuk, utána kettőspontot teszünk. Azonos beszélő újabb sorait három betűhely kihagyásával beljebb kezdjük. A drámai dialógusok idézésének egyéb vonatkozásaira a prózára és versre fentebb leírtak érvényesek.

C.III.13. Az idézésre minden egyéb vonatkozásban a helyesírási szabályzat megfelelő előírásait kell alkalmazni.

C.IV. AZ IDÉZET NYELVE

(AZ EREDETI, A MŰFORDÍTÁS, A SZERZŐI FORDÍTÁS KÉRDÉSE)

C.IV.1. Verseket mindenképpen eredetiben kell idézni. A munka jellegétől függ, hogy megadjuk-e a fordítást lábjegyzetben vagy sem. Ha formai, nyelvi-stilisztikai, verstani stb. elemzés a tanulmány vagy egy adott fejezet célja, ezekre a célokra sem műfordítás, sem saját prózai-értelmező fordítás nem alkalmas; a magyar (nyers)fordítást a jegyzetekben adjuk meg. Minden más esetben a szerzőnek kell eldöntenie, megfelel-e mondanivalója szempontjából a létező műfordítás, vagy inkább saját prózai-értelmező fordítást ad meg a jegyzetben.

C.IV.2. Verses drámák esetében a C.IV.1. szerint járunk el.

C.IV.3. Prózában írt drámák és elbeszélő művek esetében—nyelvi-stilisztikai elemzés kivételével—vagy már létező fordításban, vagy (ha a létező fordítás bármilyen okból nem felel meg) „kiigazított”, ill. saját fordításban célszerű a szöveget idézni. Az eredetit minden esetben meg kell adni lábjegyzetben.

C.IV.4. A szakszövegek eredetijét szükséges esetben meg kell adni szögletes zárójelben vagy lábjegyzetben.

C.IV.5. A szerzői fordítás jelölésére az „sz.f.” rövidítést használjuk, szépirodalmi és szakszöveg esetében, főszövegbeli zárójeles utalásban és lábjegyzetben egyaránt.

C. A JEGYZETAPPARÁTUS

D. I. A JEGYZETEKRŐL ÁLTALÁBAN

D.I.1. A sorozatba felvehető munka nem lehet népszerűsítő jellegű vagy jegyzet nélküli esszé. A szerzőnek figyelembe kell vennie a tudományos előzményeket, etikusan meg kell jelölnie a forrásokat.

D.I.2. A terjedelmi korlátozottság miatt—a fenti D.I.1. pontban foglalt elvek tiszteletben tartásával—arra kell törekedni, hogy terjedelemkímélően, az ésszerűség mértékéig éljünk a jegyzetek lehetőségével.

D. II. A JEGYZETEK FAJTÁI

D.II.1. A terjedelemkímélés és a jegyzetek kezelhetőségének elve megköveteli, hogy az idézetek előfordulási helyére és általában a szépirodalmi, valamint szakirodalmi forrásokra történő főszövegbeni utalások és hivatkozások NE lapalji jegyzetek (lábjegyzetek) vagy fejezet- illetve könyvvégi hátsó jegyzetek legyenek. Ezekre vonatkozóan a zárójeles hivatkozási rendszert használjuk (ld. D.III.).

D.II.2. A jegyzetbe kívánczó járulékos információknak viszont lábjegyzetbe kell kerülnie. A lábjegyzetre a megfelelő szó vagy írásjel után álló, fél sorral megemelt hivatkozási szám utal. Lábjegyzeteket csak a szövegszerkesztő automatikus programjának igénybevételével szabad készíteni.

D.III. A ZÁRÓJELES HIVATKOZÁSI RENDSZER

D.III.1. Hivatkozott művekre—történjék a hivatkozás idézettel vagy anélkül—a főszövegben, kerek zárójelek közt utalunk, az idézetet vagy hivatkozást tartalmazó mondat vagy mellékmondat után.

D.III.2. A zárójeles referencia a kérdőjelet és a felkiáltójelet követi, a többi írásjelet megelőzi: pl. ...! (James 203) ... (55). ... (Fish 138),” (Brooks 131), ... Ha a kérdőjel vagy felkiáltójel csupán a mondatunkon belüli idézetet zárja, de nem a mi mondatunkat/mellékmondatunkat, akkor a mondatunkat/gondolatunkat ponttal zárjuk a zárójeles referencia után (vagy más írásjellel, ha mondatőzben/mellékmondat után vagyunk): ...!” (James 203).

D.III.3. Ha tehát a mondat idézettel végződik, valamint akkor is, ha teljes egészében idézet, a zárójeles referencia megelőzi a mondatot (illetve az idézetet) záró pontot, vagy, mondatközbeni helyzetben, a vesszőt vagy pontosvesszőt: ...” (...). ...” (...), Több mondatos idézet esetében viszont az idézet utolsó mondatát záró pont az idézőjelen belülré kerül, és ezután következik a zárójeles utalás: .” (19-20)

D.III.4. A főszövegbeni hivatkozásnál a mondatba célszerű belefűzni a hivatkozott szerző nevét. A zárójelben ilyenkor csupán az idézet nélkül hivatkozott részt, illetve az idézett részt /gondolatot/kifejezést/szót tartalmazó lap vagy lapok száma olvasható (az „oldal” vagy „lap” szavak még rövidítve is szükségtelenek): (25), vagy: (25-26), vagy: (25, 29, 115). Százasokon belül: (298-99), de: (298-301).

D.III.5. Amennyiben a hivatkozást magában foglaló mondat a hivatkozott szerző(k) nevét nem tartalmazza, és más módon sem egyértelmű az idézet forrása (pl. a kontextus vagy a mű szereplőjének, valamely részletének említése nem egyértelműsíti), a hivatkozás, illetve idézet után álló zárójelben a szerző(k) nevét is közölni kell (a név és a lapszám között nincs írásjel): ...” (Eliot 167). Vagy: ...”

(Wellek and Warren 12, 27-8). Ha a könyvben azonos családnévű szerzők szerepelnek, a vezetéknev mellett a keresztnév kezdőbetűje (vagy betűi) is megadandó(k): (J. Smith 24), (H. N. Smith 75). A keresztnévek kezdőbetűinek egyezése esetén a keresztnévet célszerű kiírni a jobb megkülönböztetés kedvéért, amennyiben az azonos kezdőbetű eltérő neveket takar: (Walker Percy 35), (William A. Percy 13).

D.III.6. Ha a dolgozat azonos szerző több művével foglalkozik, és a hivatkozást tartalmazó mondatból nem világos, melyik művéről van szó, a zárójelben a szerző nevét vessző, majd rövid cím vagy címrövidítés követi: (de Man, *Blindness* 245), vagy (de Man, BI 245). Címrövidítést a sokszor idézett művek esetében célszerű bevezetni. Ilyenkor a rövidítések jegyzékében kell a rövidítéseket feloldani. Ha a tanulmány a szerző egynél több művével dolgozik, de a mondat a szerző nevét már tartalmazta: (*Blindness* 245).

D.III.7. Előfordulhat, hogy hosszabban (akár egy egész fejezetben vagy az egész dolgozatban) azonos költő műveit elemezzük. Ilyenkor—legalábbis minden esetben, amikor a költő kiléte egyértelmű—elég a verscímekeket megadni. Versek esetében viszont a zárójelben minden esetben a sorok száma szerepel (a „sor” szó vagy rövidített változata szükségtelen). Pl. („Az őszhöz” 10-11)

D.III.8. A zárójeles referencia a főszövegből kiemelt idézetek utolsó sorában áll, az idézet bezárása után.

D.III.9. Többkötetes műveknél a kötetszám is feltüntetendő, utána kettőspont, betűköz, lapszám: (Dos Passos 3: 455); vagy: (Dos Passos, *U.S.A.* 3:455); vagy, ha Dos Passos neve már egyértelmű: (*U.S.A.* 3:455); vagy, amennyiben a kontextusból a szerző neve is, a mű címe is világos: (3: 455). A kötetre vonatkozó rövidítést—„köt.”—csak akkor használunk, ha valami okból az egész kötetre utalunk. A cím vagy a szerző után—ha a mondatban a másikat (a szerzőt vagy a címet) már említettük, vagy az más okból világos—vesszőt teszünk: (*U.S.A.*, 3. köt.), (Dos Passos, 3. köt.).

D.III.10. Ha a forrás lapszám helyett bekezdésszámozással dolgozik, a zárójeles referencia azt tartalmazza: „bek.” rövidítéssel, vesszővel, pontokkal, betűközökkel: (XY, 41. bek.).

D.III.11. Intézmény vagy testület által publikált kiadványokban (pl. UNESCO) ezek a nevek szerepelnek a zárójeles utalásban a szerző neve helyén, bár ezeket a neveket (főleg, ha hosszúak) célszerű a felvezető mondatba belefoglalni, hogy a zárójelben elegendő legyen az oldalszám. Egyéb vonatkozásokban itt is a fentiek vonatkozó passzusai irányadók.

D.III.12. Mindig eredeti forrásból idézzünk. Amennyiben ez lehetetlen, a közvetett forrásra „id.” (értsd: a hivatkozott forrást „idézi” [valaki más]) rövidítéssel utaljunk. Ilyen esetekben a zárójeles referencia „id.”-del kezdődik, és az idéző közvetett forrás adataira ezután a fentieknek megfelelően utalunk.

D.III.13. Főleg nagy lélegzetű klasszikus műveknél szükségét érezhetjük annak, hogy az oldalszám mellett megadjuk a rész vagy „könyv”, a fejezet („fej.”), a bekezdés („bek.”) számát. Ilyenkor a lapszámot pontosvessző után (betűköz nélkül) követik ezek az adatok: (XY 183;3.rész,8.fej.).

D.III.14. A felvonás és a jelenet megadása egyszerűbben, felvonást jelölő római és a jelenetre utaló arab számmal, közbül ponttal történik: (164;IV.3.) Ha a felvonás és a jelenet mellett a sorok számának van nagyobb jelentősége, akkor pl. a *III. Richárd* leghíresebb soraira vonatkozóan: (I.1.1-13.).

D.III.15. Eposzok esetében a római szám az éneket, az arab a sorokat jelöli: (*Odüsszeia* XII. 116-17.).

D.III.16. Ha a zárójel több utalást tartalmaz, mindenben a fentiek szerint járunk el, és az egyes referenciákat pontosvesszővel választjuk el egymástól. A zárójeles hivatkozássor azonban nem duzzadhat akkorára, hogy nehezítse a főszöveg folyamatos olvashatóságát. Ha ilyesmi állna elő, célszerűbb inkább lábjegyzetet nyitni.

D.III.17. A zárójelben hivatkozott művek részletes adatait a kötet végén álló irodalomjegyzék tartalmazza. Lásd E.

E. AZ IRODALOMJEGYZÉK

E. I. Az irodalomjegyzék szerepe, fajtái

E.I.1. A zárójeles hivatkozási rendszerben a hivatkozott művek a főszöveget követő irodalomjegyzékből azonosíthatók. Ezért minden idézettel járó vagy idézet nélküli zárójeles utaláshoz meg kell adnunk a hivatkozott mű adatait az irodalomjegyzékben.

E.I.2. Fentieknek (E.I.1.-nek) megfelelően az irodalomjegyzék neve „Idézett irodalom”, amennyiben csak a közvetlenül idézett vagy közvetve idézett (idézet nélküli, ám zárójeles utalás formájában hivatkozott) irodalom adatait tartalmazza.

E.I.3. Amennyiben fel kívánjuk tüntetni (és a terjedelem ezt lehetővé teszi) a közvetlenül és közvetetten hivatkozottakon túl a szakirodalomnak azt a részét is, melyet nem idézünk, de a téma kutatása során felhasználtunk, és amelyről ily módon tudomással bírunk, az irodalomjegyzék neve: „Felhasznált irodalom” (mely tehát az „Idézett irodalom” fogalmát is magába foglalja). Ebben az esetben a szerző felelősséggel vállalja, hogy a közvetlenül vagy közvetve ugyan nem idézett-hivatkozott, ám ettől függetlenül felhasznált irodalom ismeretében alkotta meg munkáját.

E.I.4. Az „Ajánlott irodalom” kategóriáját a sorozat—a terjedelmet kímélendő—kizárja. Mivel a fentebb vázolt különbségtételre önmagában (hosszabb körülíró cím alkalmazása nélkül) nem alkalmas, kerüljük a „Bibliográfia” szó használatát az irodalomjegyzék élén.

E.I.5. Az „Idézett irodalom” illetve „Felhasznált irodalom” „Idézett művek”-re illetve „Felhasznált művek”-re változik, amennyiben, a téma jellegéből eredően, a kézirat filmekből, lemezekről, televíziós programokból és más nem nyomtatott forrásokból is idéz, illetve ilyeneket használt.

E.II. AZ IRODALOMJEGYZÉK ELHELVEZÉSE

E.II.1. Az irodalomjegyzék külön lapon kezdődik, munkánk oldalszámozása folytatja a főszövegét. A jegyzék címét középen helyezzük el.

E.II.2. A jegyzék tételei beljebb kezdés nélkül, a bal oldali margónál kezdődnek. Amennyiben azonos bibliográfiai tétel hosszabb egy sornál, az újabb sor(oka)t egy tabulátorral beljebb kezdjük.

E.II.3. Az irodalomjegyzék tételeit a szerzők vezetéknevének betűrendje határozza meg, hiszen így lehetséges a főszövegben zárójelben, röviden hivatkozott tétel gyors azonosítása. Azonos vezetéknevek esetében a keresztnévek szerint sorolunk betűrendbe. Ahol két vagy több szerzőpáros első tagja azonos, a második szerző(k) neve irányadó a sorrendet tekintve.

E.II.4. A nevek írásának más kultúrákban szokásos módját is a fentiekhez alkalmazzuk; tehát szükség esetén, a vezetéknevet előrehozva, megfordítjuk a nevek sorrendjét, és erre a fordításra az előrehozott vezetéknevet követő vesszővel utalunk: pl. „Shakespeare, William”, „Lawrence, D. H”. (A magyar vezetéknev után, értelemszerűen, nincs vessző.)

E.II.5. Szerző nélküli műveknél a címet soroljuk be, a címkezdő határozott és határozatlan névelő figyelmen kívül hagyásával (pontosabban: utóbbiak cím utáni, vesszővel elválasztott hátravetésével).

E.III. AMIT AZ IRODALOMJEGYZÉK TARTALMAZ

(AZ ALÁBBIKBAN a „KÉPLETEK”, A BETŰTÍPUS, KÖZPONTOZÁS ÉS BETŰKÖZ SZEMPONTJÁBÓL IS IRÁNYADÓAK)

E.III.1. Egyszerzős könyv.

Szerző vezetékneve, keresztnéve(i). *Kötetcím.* Kiadás helye, Kiadó neve, kiadás éve.

E.III.2. A szerző nevét ne rövidítsük ahhoz képest, ahogy a kötet belső címlapján szerepel. És viszont: ne oldjuk fel, ha a szerző rövidítve használja a nevét. Ahol ennek mégis értelme van (úgyszintén, ha szükségét látjuk annak, hogy szerzői álnév után az eredeti nevet is megadjuk), szögletes zárójelet használjunk. Igy: Yeates, W[illiam] B[utler]. Vagy: Mark Twain [Samuel Langhorne Clemens]—vagy fordítva.

E.III.3. A név kiegészítő elemeit a név után, vesszővel elválasztva tüntetjük fel (ilyenkor ezeket követi a pont). Pl.: Vonnegut, Kurt, Jr.

E.III.4. Az alcímeket is fel kell tüntetnünk, ha vannak. Ezeket gondolatjellel választjuk el a főcímtől.

...Főcím – Alcím. Hely, Kiadó, év.

...Főcím! – Alcím. ...

E.III.5. Ha a szóban forgó könyv több várost ad meg a megjelenés helyeként, mindig csak az elsőt vegyük át. Terjedelemkímélés céljából bevett rövidítésekkel élhetünk (pl. „Budapest” helyett „Bp.”). Amennyiben félreértésre adhatna okot, melyik ország, illetve állam azonos nevű városáról van szó, akkor a kiadás helyére utaló város nevét kerek zárójelben kövesse az ország vagy állam nevének rövidítése: ...Hely (áll.), Kiadó, év.

E.III.6. Élünk az egyes klasszikus, ill. modern filológiákban bevett egyszerűsítési és rövidítési formákkal, illetve alkalmazzuk ezeket magyarországi adatainkra is. Így pl. mindig elhagyhatók a kiadók nevéből a „press”, a „kiadó” szavak, illetve ami ezeknek más idegen nyelvekben megfelel („Akadémiai Kiadó” helyett „Akadémiai”), és csak „UP” a „University Press” (és: U of Chicago P) stb.

E.III.7. Több kiadó esetén mindegyiket soroljuk fel.

XY. *Cím.* Hely, Kiadó; Hely, Kiadó; Hely, Kiadó, év.

E.III.8. Ha valamelyik adatot a könyv nem tartalmazza, a „nélkül” szóra utaló „n”-nel kombinált rövidítéseket használunk, és ezeket illesztjük be a megfelelő helyre (megjelenés helye, kiadó, év), a megfelelő írásjelek közé: „h.n.” vagy „k.n.” vagy „é.n.”. Ha a szerző neve hiányzik (minden típusú kiadványra vonatkozik), semmiféle rövidítést nem vezetünk be a hiány jelölésére, hanem a címet soroljuk be az irodalomjegyzék betűrendjébe (az E.II.5. szerint). Ha a könyvben nincs lapszámozás, ezt a körülményt a „lsz.n.” („lapszámozás nélkül”) rövidítéssel jelezzük, a bibliográfiai adatsor végén, a kiadás éve után.

E.III.9. Nem antológia jellegű önálló kötet (regény, monográfia stb.) fordítójának neve mindig a címet követi.

Y, X. Könyvcím. Ford. AB (és CD). Hely, Kiadó, év.

Ezután a szerző megadhatja az idegen nyelvű eredeti kiadás teljes bibliográfiai leírását, ha ennek külön jelentősége van.

E.III.10. Antológia, összeállítás. A szerző nevét a szerkesztő helyettesíti, erre a „szerk.” rövidítés utal, vesszővel elválasztva. Amennyiben más nyelvből fordított munká(k)ról van szó: „ford.” (a „szerk.” és „ford.” abban a sorrendben, ahogy a forrásul szolgáló könyv szerepelteti).

XY, szerk. *Cím.* Hely, Kiadó, év.

XY, szerk. és ford. *Cím.* Hely, Kiadó, év.

E.III.11. Azonos szerző két vagy több műve. A szerző nevét ilyenkor a második bibliográfiai tételtől kezdve három kötőjel helyettesíti. Előbb jönnek a szerző saját kötetei, majd szerkesztései és fordításai. Az utóbbiakra utaló rövidítések nem hagyhatók el a névvel együtt, akkor sem, ha ismétlődnek. Mindegyik tartományon belül betűrendbe soroljuk az azonos kategóriájú címeket, hiszen a főszövegben a zárójeles utalás is a címmel differenciál a szerző nevét követően. Példák:

Xxxxxx, Yyyyyy. Cím - Alcím. Hely, Kiadó, év.

---. Cím ...

---, szerk. Amolyan cím. ...

---, szerk. Ilyen cím. ...

---, szerk. Olyan cím. ...

Két vagy több társszerző két vagy több művére ugyanezek vonatkoznak.

E.III.12. Két vagy több szerző könyve. Két vagy több szerző esetén a neveket vesszővel választjuk el. A betűrend miatt csak az első néven belül fordítjuk meg keresztnév és vezetéknev sorrendjét az ezt igénylő külföldi nevek esetében (ld. E.II.4.). A második és további társszerző(k) neve már az eredeti használat szerinti. Így: Wimsatt, William K., Jr., Cleanth Brooks. Cím. ... Háromnál több társszerző esetén csak az elsőt írjuk ki, majd vesszővel elválasztva kurzív „et al.”-lal („és mások”) utalunk arra, hogy a műnek háromnál több szerzője van.

XY, et al. Cím. ...

E.III.13. Intézményi, testületi kiadású könyv. Hazai vagy nemzetközi szervezet, intézmény, tudományos testület v. társaság (Magyar Tudományos Akadémia, UNESCO stb.) által kiadott kötet esetében ennek nevét soroljuk be a szerzők betűrendjébe.

E.III.14. Antologizált művek.

E.III.14.a. Ha antológiában megjelent versre, novellára, esszére, tanulmányra stb. utalunk, az irodalomjegyzékben is jelezzük tipográfiailag, hogy nem önálló kötetről van szó. Ezért az antológiában szereplő mű címe (az általános hazai gyakorlattól eltérően) nem dőlt, hanem álló betű, idézőjelben: XY, Jr. „Cím”.

E.III.14.b. Kivételt képez (E.III.14.a. alól) az önállóan publikálható, vagy az antológia megjelenését megelőzően legtöbbször valóban már publikált művek (pl. regény, kisregény, dráma, önéletrajz, memoár) címe, attól függetlenül, hogy az antológia esetleg csak rövid részletet közöl belőle. A cím ilyenkor kurzív lesz.

E.III.14.c. Ha az antologizált műnek fordítója van, a címet „Ford.” bevezetéssel ez követi (több fordító esetén több név), utána pontot teszünk.

E.III.14.d. Az antológia címe a belőle idézett mű címét (és a fordító nevét, ha van fordító) követi:

YX. „Cím”. Ford. BZ. *Antológia cím.* ...

E.III.14.e. Az antológia címe után az antológia kiadásának helye, kiadója, a kiadás éve következhet, amennyiben az antológia szerkesztője azonos a kötetből idézett mű szerzőjével. Amennyiben nem azonos: az antológia címét a szerkesztője neve követi (utána pont), ezután jön a többi adat.

XY. „Cím”. Ford. BZ. *Antológia cím*. Szerk. KB. Hely, Kiadó, év.

E.III.14.f. Ha az antologizált műnek nem ez az első megjelenése, és az eredeti kiadás dátumát közölni óhajtjuk, azt a mű (nem az antológia) címe után tett évszámmal tehetjük. Minden más változatlan.

XY. „Cím”. 1909. *Antológia cím*. ...

E.III.14.g. Ha folyóiratcikk esetében jelezni kívánjuk, hogy azóta kritikai antológiába is felvették: megadjuk a folyóiratcikk adatait (ld. F.), majd „Rpt. in” („újra nyomva a következő kötetben”) bevezetéssel megadjuk az antológia címét és többi adatát. (ld. E.III.12.e.).

E.III.14.h. Ha a cikk, novella, vers, stb. eredetileg (illetve később) más címen jelent meg, a „Rept.” mellől elmarad az „in” (így azt fogja jelenteni: „újranyomva mint”), és az antológia címe előtt a szokásos módon a megváltozott címet is megadjuk.

E.III.14.i. Lexikonok, enciklopédiák, szótárak esetében az antológiákra vonatkozó szabályok érvényesek (E.III.12.), azzal a különbséggel, hogy betűrenddel dolgozó több kötetes munkáknál a kötetszám feltüntetése szükségtelen, ha pedig a hivatkozott mű a szócikkek szerzőit nem tünteti fel, a szerző nélküli címet soroljuk be irodalomjegyzékünk betűrendjébe.

E.III.15. Ha azonos szépirodalmi vagy kritikai antológiából egynél több darabra hivatkozunk, elég csak egyszer, a szerkesztő(k) neve alatt felvenni a kötet bibliográfiai adatait az irodalomjegyzékbe. Amikor valamelyik darabjára hivatkozunk, elegendő a szerkesztő(k) nevével jelzett, irodalomjegyzéken belüli keresztutalás és a lapszám.

X, Y. „Fejezetcím”. Kötetszerkesztő(k) 147-67.

E.III.16. Ha korábban már megjelent szöveg kritikai kiadásáról, szerkesztéséről, gondozásáról van szó, és a szerkesztő nem azonos a szerzővel, a mű az eredeti szerző neve alatt szerepel (kivéve, ha a szerkesztő elő-, utószavára, jegyzeteire stb. hivatkozunk), és a szerkesztő neve, fentiek szerint, a címet követi. A cím után az eredeti megjelenés dátuma is megadható.

Szerző neve. *Kötetcím*. Eredeti dátum. Szerk. XY. Hely, Kiadó, év.

E.III.17. Ujabb kiadásokra a szerkesztő és/vagy fordító neve után, ha pedig ilyen(ek) nincs(enek), a mű címét követően utalunk.

XY. *Cím*. Szerk. PZ. 2. kiad. Hely, Kiadó, év.

E.III.18.a. Többkötetes művek esetén a cím után (ha van: „ford.”, a szerzővel nem azonos „szerk.”, „x. kiad.” „átdolg. kiad.”, akkor ezek után) tőszámnévvel adjuk meg a kötetek számát, illetve sorszámnévvel azt az egyet, amelyikre hivatkozunk.

XY. szerk. *Cím.* 3 köt. Hely, Kiadó, év.

XY. *Cím.* Szerk. AB és CD. 2. kiad. 3 köt. Hely, Kiadó, év.

Ha nem „három kötet”-ről, hanem a „harmadik kötet”-ről van szó, akkor mindkét esetben: „3. köt.”.

E.III.18.b. Többkötetes munka önálló címmel rendelkező kötetei önálló kötetekként kezelhetők. Szükség esetén a többkötetes műegész átfogó címe és bibliográfiai adatai is megadhatók. Ilyenkor a hivatkozott kötet száma a kötet adatai után áll, és ezt követik annak a teljes műnek az adatai, melynek a kötet részét képezi. A teljes mű címe után csak akkor áll a szerkesztő neve, ha a teljes mű szerkesztője nem azonos a hivatkozott kötet szerkesztőjével. Ezt—a címet (és a szerkesztőt)—már nem követi a kiadás helye és a kiadó, hanem inkább a kötetszám, valamint a megjelenés időhatárai.

XY. *Cím.* Szerk. ZZ. 2. átdolg. kiad. Hely, Kiadó, év. Hivatkozott kötet száma.

Főcím. Szerk. PQ. 8.köt. 19??-19??.

Hasonlóan járunk el, ha „összes művek” egy-egy kötetére hivatkozunk, de a teljes kiadás adatait is meg akarjuk adni.

E.III.19. Könyvsorozat neve a címet (illetve, ha van: a fordítót, a szerkesztőt) követi. (Nem tesszük idézőjelbe, nem kurziváljuk, nem húzzuk alá.) Utána pont és a hivatkozott kötet sorozatbeli sorszáma, ha van. A sorozatcímbe rövidítéseket használhatunk: pl. „irod.”, „sor.”—az „irodalom”, „sorozat” szavakra.

YX, szerk. *Cím.* Sorozatcím. Sorozatszám. Hely. ...

XY. *Cím.* Szerk. ZH. Sorozatcím. Sorozatszám. ...

E.III.20. Kötetek, sorozatok eredeti kiadási évszámát is a cím után adjuk meg—mint az antologizált műveknél tesszük (E.III.14.j.)—mielőtt a hivatkozott kiadás adatai következnek.

XY. *Cím.* Eredeti éve. Hivatkozott kiadás helye, Kiadója, éve.

Terjedelmkimelés céljából az eredeti kiadás többi adatától eltekintünk, kivéve, ahol ennek jelentősége van. Utóbbi esetben előbb az eredeti, majd a hivatkozott kiadás teljes bibliográfiáját is megadjuk, ebben a sorrendben, a vonatkozó szabványelőírások szerint.

E.III.21. A brosúra jellegű kiadvány kötetként kezelendő.

E.III.22. Konferenciakötetet esetében a kötet cím után adjuk meg a konferenciára vonatkozó információt.

E.III.23. Kiadatlan disszertáció címét idézőjelbe tesszük (nem kurzív, mert a mű nyomtatásban nem jelent meg). „Dissz.” rövidítéssel jelezzük a műfajt. Ezt követi az egyetem, ahol készült, majd az évszám.

XY. „Cím”. Dissz. U of Minnesota, 1988.

E.III.24. Folyóiratcikkek, újságcikkek.

E.III.24.a. A szerző nevére vonatkozó előírások azonosak a kötetekével.

E.III.24.b. A cikkek, tanulmányok címére is a kötetekről elmondottak vonatkoznak, azzal a különbséggel, hogy ezeket a címeket nem kurziváljuk, hanem idézőjelbe tesszük.

E.III.24.c. A folyóirat- és újságcím kurziválandó. Ezt követi az évfolyam, majd zárójelben az év. Az évfolyamon belüli szám elhagyható, amennyiben a folyóirat egy éven belül folyamatos lapszámozást alkalmaz, és a hivatkozott tanulmányt vagy cikket az első és az utolsó oldal számának megadásával be tudjuk határolni.

XY. „Cikkcím”. *Folyóiratcím* évfolyam (év): 193-211.

E.III.24.d. Azoknál a folyóiratoknál és újságoknál, amelyek számonként újra kezdik a lapszámozást, az évfolyamon belül a kiadvány számát is meg kell adnunk, közvetlenül az évfolyamot követően, betűköz kihagyása nélkül.

XY. „Cikkcím”. *Folyóiratcím* 26.1-2 (év): lapszám(ok).

E.III.24.e. Évfolyamszámozás nélkül dolgozó, a kiadványokat évhatároktól függetlenül sorban számozó folyóiratok esetében az egyes számok számát úgy tekintjük, mintha évfolyamszám lenne, és az E.III.24.c. szerint járunk el.

E.III.24.f. Ha azonos folyóiratnak több sorozata van, a sorozatszám (pl. „2.sor.”) a cím és az évfolyamszám közé kerül.

E.III.24.g. Napilapok esetében az évfolyam és a szám elhagyható, a megjelenés pontos dátuma a lényeg.

XY. „Cikkcím”. *Újságcím* év. hónap. nap.

Hetilapoknál és havonta megjelenő kiadványoknál hasonlóan járunk el, utóbbiak esetében értelemszerűen csak évszámot és hónapot tudunk megadni. Mindhárom esetben (napilap, hetilap, havi magazin) célszerű a cikk terjedelmi határait feltüntetni.

E.III.24.h. Recenziók címét idézőjelben szerepeltetjük. Egyébiránt a szerző nevére, a címre, a recenzeált könyv adatainak megadására a fentiek vonatkoznak. A recenzióknak olykor szerzője, máskor címe nincs. Az alábbi képletből így bármelyik elmaradhat. Az a lényeg, hogy a „rec.” szó vezeti be a recenzeált kötet adatait, melyeket a könyvekre vonatkozó szabályok szerint írunk le. Ha a recenzióknak nincs se szerzője, se címe, a „Rec.” szóval bevezetve, az ismertetés tárgyát képező kötet adatait adjuk meg.

Teljes példa:

XY. „Recenziócím”. Rec. ZQ. *Kötetcím*. Ford. KL. Hely, Kiadó, év.

F. NÉV- ÉS TÁRGYMUTATÓ

A tanulmány végén névmutató áll, melyet a szerző a korrektúra alkalmával (ugyancsak lemezen) készít el. A névmutatóhoz tetszés szerint—ám a terjedelem függvényében—tárgymutató is kapcsolható (külön vagy kombinált formában).

G. IDEGENNYELVŰ REZÜMÉ

A kötetet idegen nyelvű rezümé zárja, melynek nyelvére és terjedelmére vonatkozóan egyénenként egyeztetnek a szerzővel a sorozatszerkesztők. Az idegennyelvű rezümét a kéziratnak a benyújtáskor még nem kell tartalmaznia.

H. AMIT A KIADÓ VÁLLAL

H.I. SZERZŐDÉSEK

H.I.1. Felveszi a kapcsolatot a szerzővel, és jogszerű szerződést köt vele (terjedelem, honorárium stb. vonatkozásában). Szerződéskötésre, támogató szaklektori vélemény birtokában, a sorozatszerkesztők tesznek javaslatot.

H.I.2. Felkéri a sorozatszerkesztők által megjelölt lektort (lektorokat) a mű elbírálására, és szerződést köt vele/velük. A lektorálási folyamatot a sorozatszerkesztők koordinálják.

H.II. MŰSZAKI KÉRDÉSEK

H.II.1. A sorozat fedélterve egységes. A fedél színkombinációja kötetenként változik (korábban évfolyamonként változott). Ebben a kérdésben a szerző közvetlenül egyeztethet a kiadóval.

H.II.2. A tördelt szöveget a kiadó a szerzővel közösen korrektúrázza (helyesírási és tipográfiai szempontból egyaránt).

H.III. NYOMDA, TERJESZTÉS

H.III.1. A kiadó vállalja, hogy a nyomdától árajánlatot kér a kivitelezésre.

H.III.2. Nyomdai megrendelés esetén a kiadó kapcsolatot tart a kivitelezővel a kiadvány megjelenéséig.

H.III.3. A kiadó vállalja a kötet terjesztését.

H.IV. A KIADÁS KÖLTSÉGEI

A kiadó és a szerző(k) közösen keresnek anyagi támogatást. A kiadási költségek megszerzése a kötetek megjelenésének alapfeltétele.

J. SZERZŐI JOGI VONATKOZÁSOK

J.I. A KÖZREMŰKÖDŐK FELTÜNTETÉSE

A kézirat leadásakor meg kell adni a kötetben közreműködők nevét is (fordító, rajzoló, fotós stb.).

J.II. KÖZLÉSI ENGEDÉLY

Külföldi eredetű forrás esetén írásbeli közlési engedélyt kell kérnie a szerzőnek a szerzői jog tulajdonosától, ha megjelent könyvből, folyóiratból vesz át rajzot, képet, táblázatot, kottát vagy az idézés szokásos kereteit meghaladó hosszabb szöveget (pl. ritkán, de elképzelhető: fejezetet). (Akkor is, ha saját művéről van szó, ám a szerzői jognak nem vagy nem egyedüli tulajdonosa.) Ugyanígy kell eljárni múzeumi, levéltári és magántulajdonban lévő anyagok (pl. levelezések) közlésekor. A forrást az engedélyben feltüntetett módon, ha ilyen nincs, a szerző által választott formában fel kell tüntetni.

T á r g y m u t a t ó

A

ábra A.III.6.2.
 ajánlás A.III.2.
 ajánlott irodalom E.I.4.
 alcím A.III.5.a-b., E.III.4.
 antologizált művek E.III.14.a-h.
 antológia E.III.10., 15.
 átdolgozott kiadás E.III.18.a.
 azonos szerző több műve E.III.11.

B

benyújtás A.IV.1-2.
 Bibliográfia E.I.4.
 brosúra E.III.21

C

cím

- eredeti C.II.1-2., E.III.14.h.
- fordítás C.II.2.
- főcím, alcím E.III.4.
- hierarchia A.III.5.a.
- idézőjeles C.II.6.
- kurzivált C.II.4-5
- rendezés A.III.5.b.
- rövidítés A.III.7.a., C.II.3., D.III.6.

 címoldal A.III.1.
 copyright ld. szerzői jog

D

disszertáció E.III.23.
 dráma

- idézet C.III.12.
- verses (fordítás) C.IV.2.
- zárójeles hivatkozásban D.III.14.

E

egybeírás B.I.1.
 egyszerűs könyv E.III.1-9.
 enciklopédia E.III.14.i.
 eredeti

- cím C.II.1-2.
- kiadás E.III.14.f., 16
- szerző E.III.16.

 esszé E.III.14.a

F

fedélterv H.II.1.

felhasznált

- irodalom E.I.13.
- művek E.I.5.

floppy ld. lemez

folyóiratcikk E.III.24.a-g.

fordítás C.IV., E.III.9-10., 14.c.

- próza C.IV.3.
- szakszöveg C.IV.4.
- szerzői C.IV.5.
- vers C.IV.1.
- verses dráma C.IV.2.

forrásmegjelölés D.I.1., D.III.1-17., 20.

főcím, alcím E.III.4.

főszöveg A.III.3.

függelék A.III.7., 7.b.

H

helyesírás B.I.-II.

- idegen szöveg B.II.1-2.
- magyar szöveg B.I.1.
- régi magyar B.I.2.

hivatkozási rendszer ld. zárójeles hivatkozási rendszer

I

idegen nyelvű rezümé G.

idegen szavak B.I.1., B.II.1-2.

idézet C.III-IV.

- dráma C.III.12.
- próza C.III.9.
- sorrelválasztás (vers) C.III.11.
- vers C.III.8-11.
- (és) zárójeles hivatkozás D.III.3.

idézett

- irodalom E.I.2.
- művek E.I.5.

idézőjel C.III.2

- -en belüli idézet C.III.3.
- -en belüli kiemelés C.III.4.
- és írásjelek C.III.5.

illusztráció A.III.7.c.

intézményi kiadvány D.III.11., 13.

írásjelek és zárójeles hivatkozás D.III.2.

irodalom(jegyzék) E.I-III.

- ajánlott E.I.4.
- antologizált művek E.III.14.
- antológia E.III.10.
- azonos szerző két vagy több műve E.III.11.
- bibliográfia E.I.4.

- egyszerűs könyv E.III.1-9.
- elhelyezése E.II.
- felhasznált E.I.3.
- felhasznált művek E.I.5.
- idézett E.I.5.
- idézett művek E.I.5.
- két vagy több szerző műve E.III.12.
- könyvsorozat E.III.19.
- többkötetes művek E.III.18. a-b.
- újabb kiadás E.III.17.

J

jegyzet

- és terjedelem D.I.2.

jegyzetapparátus ld. zárójeles hivatkozási rendszer

K

képek A.III.7.

kezdőbetűk B.I.1.

kiadás

- éve E.III.1., 8
- helye E.III.5., 8.
- költsége H.IV.

kiadó E.III.6-8.

kiemelt idézet

- prózai C.III.9.
- vers C.III.9-10.
- zárójeles hivatkozás és ~ D.III.8.

kihagyás (idézetből) C.III.6-8.

kisregény E.III.14.b.

konferenciakötet E.III.22.

korrektúra H.II.2.

közlési engedély J.II.

közreműködők J.I.

közvetett forrás D.III.12.

különírás B.I.1.

L

lábjegyzet D.II.2., III.16..

lektorálás H.I.2.

lemez A.IV.1.

lexikon E.III.14.i.

logikai kiemelés (idézőjelen belül) C.III.4.

M

mű

- cím ld. cím
- felhasznált
- felhasznált -vek E.I.5.
- idézett -vek E.I.5.

N

nevek

- az irodalomjegyzékben E.III.1-3.
- sorrendje E.II. 3-4.

névmutató F.

novella E.III. 14.a.

NY

nyelv

- a kézirat -e A.I.

nyomda H.III.1-2.

Ö

összeállítás E.III.10.

összes művek E.III.18.b.

P

per-jel B.I.3.

példányszám A.IV.1.

próza

- fordítás C.IV.3.
- idézet C.III.9.

R

recenzió E.III.24.h.

rezümé ld. idegen nyelvű rezümé

rövidítésjegyzék A.III.7., 7.a.

S

sorozat E.III.19.

sorozatszerkesztők A.IV.3., H.I.2.

SZ

szaklektor A.IV.3., H.I.1.

szerkesztő E.III.10., 14.e., 16., 18.a-b.

szerző nélküli művek E.II.5.

szerző neve

- hiányzik E.III.8.
- irodalomjegyzékben E.III.1-3.
- zárójeles hivatkozásban D.III.4.

szerződés H.I.1.

szerzői ív A.II.

szerzői jog J.II.

szótár E.III.14.i.

szövegszerkesztők A.IV.1.

T

táblázat A.III.f.

tájszók B.I.2.

tárgymutató F.

társszerzők E.III.11-12.

terjedelem A.II., D.I.2.

terjesztés H.III.3.

tartalomjegyzék A.III..4.

több

- kötetes művek D.III.9., E.III.18.a-b.
- szerző könyve E.III.12.

tulajdonnevek C.I.

- azonos személynevek C.I.2.
- első előfordulása C.I.1.
- rang, cím C.I.3.
-

U

újabb kiadás E.III.17., 20.

újranyomás E.III.14.g.

újságcikk E.III.24.a.

V

vers

- antológiában E.III.14.a.
- fordítás C.IV.1.
- idézet C.III.8-11.

Z

zárójel

- kerek ~ B.I.3
- szögletes ~ B.I.3.

zárójeles hivatkozási rendszer D.III.

- azonos szerző több műve D.III.6.
- bekezdésszámozás D.III.10.
- címrövidítés D.III.6.
- idézet D.III.3.
- eposz D.III.15.
- felvonás, jelenet D.III. 14.
- intézményi kiadvány D.III.11.
- írásjelek D.III.2.
- kiemelt idézet D.III.8.
- közvetett forrás D.III.12.
- rész, fejezet, bekezdés D.III. 13.
- szerző neve D.III.4-5.
- többkötetes művek D.III.9.
- többszörös referencia D.III.16.
- versek D.III.7.